

Ací teniu un text resumit amb diverses fases:

1a) Subratllat de la informació rellevant

L'ESCALA DE CARGOL

Acetilcisteïna

RAMON FOLCH

Contra la congestió, em recepten un medicament amb acetilcisteïna. Vull saber què és i fa aquest fàrmac i recorro al portentós recurs del Google. Com sempre, demanis el que demanis, el cercador vomita en fraccions de segon centenars de referències, fins i tot milers. Formidable.

Entre les referències, em crida l'atenció un fòrum de debat. "*Quisiera saber qué es exactamente la acetilcisteina y si tiene algo que ver con el ácido acetilsalicílico*", pregunta **Daniela**. I tot de respostes més o menys felices. I el més sorprenent: destacada, figura la millor resposta, d'acord amb la votació dels participants al fòrum. Desconcertant. Google facilita tota mena d'informació (35.300 referències d'acetilcisteïna, concretament), però la tal **Daniela** utilitza el mitjà per preguntar-ho a la manera de tota la vida, com si la resposta no fos a l'Internet mateix. Confon el cercador amb una altra ànima desorientada. Em sembla fins i tot indecent, perquè les respostes del fòrum es valoren en funció del vot dels usuaris, o sigui de les persones que no saben què és l'acetilcisteïna, ni sembla que es vegin amb cor de garbellar la infinita informació disponible a la xarxa. ¿Des de quan la justesa d'una definició depèn d'una votació entre persones no prou qualificades?

Internet

Doncs des que el coneixement es confon amb l'opcionalitat. Passa cada dia. La premsa assimila encert amb majoria i dóna a entendre que la bona solució és la que obté més vots. No, la bona solució no és la més votada, sinó la sancionada pels entesos, baldament siguin pocs. De fet, les definicions no es voten. S'elaboren i s'adopten. Es voten les coses opinables, les opcions discutibles. Però ara també es vota la definició de l'acetilcisteïna i acabarem votant-ne la fórmula i tot.

Sense sentit de la proporció no hi pot haver correcte exercici de la democràcia, que no es va concebre per descobrir la veritat, sinó per encarrilar la convivència. El coneixement neix de l'esforç coral, no de les preferències majoritàries. Es construeix a partir d'informacions parcials, que cal saber jerarquitzar, escalar i seleccionar. Per això l'Internet i els seus meravellosos cercadors són eines de dos talls.

¿Qui posa la informació a l'Internet? Tothom que vol i sap remenar el sistema. Aquesta és la seva grandesa. En pocs anys, milions de documents de tota mena han ingressat a la xarxa universal i gratuïta, una autèntica revolució informativa que els cercadors han potenciat fins a extrems difícils de creure. I també la seva misèria, perquè molts d'aquest

documents són redundants o pèssims.

I no hi són tots, a més. Als joves que no han conegut altra cosa --són la primera generació d'una nova era sense ser-ne gaire o no gens conscients-- els costa de creure que a les biblioteques continua havent-hi més coneixement que a l'Internet. No hi ha informació episòdica o circumstancial, ni fòrums de debat, però hi ha coneixement decantat, perquè abans d'escriure un llibre, algú ha reflexionat i ordenat conceptes consistents. També hi ha llibres banals i pèssims, sí. Però menys que brossa a la xarxa, perquè les opinions redundants o insolvents sobre l'acetilcisteïna no solen publicar-se. Internet no desplaça les biblioteques. S'hi afegeix. No pensa per l'usuari, només l'informa. I no sempre prou bé.
(533 mots)

(*El Periódico*, 18 de gener de 2009)

Formatat: Tipus de lletra: Cursiva

2. Text intermedi. Selecció i supressió	3. Text condensat. Generalització i invenció
Em rezepten un medicament amb acetilcisteïna. Vull saber què és -i recorro al portentós Google, que vomita centenars de referències.	M'han receptat acetilcisteïna i consulte Google, que m'escampa milers d'enllaços
Em crida l'atenció un fòrum " <i>Quisiera saber qué es la acetilcisteína</i> ", pregunta Daniela , destacada, figura la millor resposta, d'acord amb la votació dels participants. Daniela utilitza el mitjà per preguntar-ho a la manera de tota la vida, Em sembla indecent, la justesa d'una definició depèn d'una votació entre persones no prou qualificades?	Entre en un fòrum on una persona ha preguntat què és, com si li ho haguera preguntat a la veïna. Al costat de la pregunta apareix, ben ressaltada, la 'millor' resposta, la més votada entre els foraires. Trobe immoral que es voten les definicions menystenint l'esforç col·lectiu que suposa bastir el coneixement.
Internet El coneixement es confon amb l'opcionalitat. La premsa dona a entendre que la bona solució és la que obté més vots. No, les definicions no es voten. S'elaboren i s'adopten. acabarem votant-ne la fórmula i tot.	La xarxa té molts pros però també molts contres. Proporcionalment, un cercador digital ens abocarà més documents pèssims que un catàleg de llibres publicats. I això és perquè la reflexió sol precedir la publicació tradicional.
El coneixement neix de l'esforç coral. Internet i els seus meravellosos cercadors són eines de dos talls. Qui posa la informació a l'Internet? Tothom que vol Aquesta és la seva grandesa. milions de documents han ingressat a la xarxa, i també la seva misèria, perquè molts d'aquest documents són pèssims	
I no hi són tots. Als joves que no han conegut altra cosa els costa de creure que a les biblioteques continua havent-hi més coneixement que a l'Internet. Abans d'escriure un llibre, algú ha reflexionat i ordenat conceptes consistents. Les opinions insolents sobre l'acetilcisteïna no solen publicar-se. Internet no desplaça les biblioteques. S'hi afegeix. No pensa per l'usuari, només l'informa. I no sempre prou bé.	Cal que se n'adonen les generacions que han crescut en l'era de les TIC per tal que sàpien utilitzar els recursos existents com el que són i sense confiar a cegues en el que lligem al seu navegador. La xarxa no pot substituir el nostre cervell. Només ens dona informació. I massa sovint gens fiable.

4. Resum

M'han receptat acetilcisteïna i consulte Google, que m'escampa milers d'enllaços. Entre en un fòrum on una persona ha preguntat què és, com si li ho haguera preguntat a la veïna. Al costat de la pregunta apareix, ben ressaltada, la 'millor' resposta, la més votada entre els *foraires*. Això m'irrita. Trobe immoral que es voten les definicions menystenint l'esforç col·lectiu que suposa bastir el coneixement. Sens dubte, la xarxa té molts pros però també té molts contres. Proporcionalment, un cercador digital ens abocarà més documents pèssims que un catàleg de llibres publicats atés que la reflexió sol precedir la publicació tradicional.

De tot això cal que se n'adonen les generacions educades en l'era de les TIC per tal que sàpien utilitzar els recursos existents com el que són i no confien a cegues en el que lligem al seu navegador, que mai no pot substituir el nostre cervell. Només ens dona informació, massa sovint gens fiable.

(155 mots)

Formatat: Tipus de lletra: Cursiva